

giftsret har spurgt forskellige Institutioner om, hvorledes man skulde definere Ordene „paatrængende nødvendige Reparationsarbejder“. Indenrigsministeriet, som har haft Lejlighed til at læse alle de forskellige Besvarelser, som fra Arbejdsgiver- og Arbejdersammenslutninger er indkommet, har svaret Voldgiftsretten, at det mener, at en paatrængende nødvendig Reparation finder Sted, naar en Opsættelse af Reparationsarbejdet vil medføre uforholdsmæssigt store Tab af Værdier, og af en Udtalelse, som Formanden for Arbejdsraadet fremsatte, hører jeg, at Voldgiftsretten ved sin endelige Kendelse har gentaget dette. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Ministeriets Udtalelse betyder, at der ikke af det offentlige vil blive skredet ind overfor Værfter, naar det Helligdagsarbejde, der er foretaget, er paatrængende nødvendigt i den Forstand, at det tjener til at hindre, at uforholdsmæssigt store Værdier gaar tabt. Hvis Arbejdet ikke har dette Formaal, er det i Strid med Dispensationen. Det er selvfølgelig, at Dispensationen ikke giver nogen som helst Ret for Arbejdsgiverne overfor Arbejderen til at forlange Søndagsarbejde. Det beror paa den trufne Overenskomst. Dispensationen er selvfølgelig efter Loven givet saaledes, at Arbejderne skal have mindst Halvdelen af Søndagene fri. Dette er, hvad jeg kan oplyse om dette Forhold.

De Garderobefarverier, det ærede Medlem omtalte — det er et besynderligt Navn, men er dog et teknisk rigtigt Udtryk for Anstalter til Klædningsstykkers Farvning og kemiske Rensning —, har den 23. December 1915 faaet Dispensation for 10 Helligdage og Søndage, alle Dage i Foraaret i Tiden før Paaske og Pinse, hvor Befolkningen trænger til at faa deres Klædningsstykker farvede og kemisk rensede. Det ærede Medlem synes at vide Besked om, at et enkelt Farveri har arbejdet andre Søndage end disse 10, men dertil er der ikke givet Dispensation, og paa den Foranledning, det ærede Medlem har givet, er Sagen allerede til Undersøgelse.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) spurgte med Hensyn til Hjælpekasse-loven, om det ikke var muligt i Henhold til § 11 at lade Hjælpekassebestyrelsen faa Vederlag for det betydelige Arbejde, Dyr-tiden havde paalagt den. Lovens Udtryk gaar ud paa, at med Kommunalbestyrelsens Samtykke kan Hjælpekasserne afholde mindre Udgifter til Administration og i organisatorisk Øjemed. Bestemmelsen kom ind her i Rigsdagen, og det, man den Gang

tænkte paa, var Rejsseudgifter til Fællesmøder for at drøfte Spørgsmaal af fælles Interesse, Portoudgifter og saadant. Hele Hjælpekasseinstitutionens Bestyrelse hviler i øvrigt paa frivilligt Arbejde, og Loven hjemler efter Indenrigsministeriets Opfattelse ikke at give Hjælpekassebestyrelserne noget egentligt Honorar, men paa flere Forespørgsler har Indenrigsministeriet udtalt, at man mener, at Bestemmelserne giver Hjælpekassebestyrelserne Ret til at antage lønnet Medhjælp til det Arbejde, der nu foregaar. Det er klart, at man i en Tid, hvor Hjælpekassernes Bestyrelser har saa meget at gøre, bør forstaa Loven saa liberalt som muligt paa dette Punkt.

Det ærede Medlem har endvidere talt om Ønskeligheden af, at Statstilskuddet ifølge Dyrtilsloven blev tildelt Kommunerne saa hurtigt som muligt. Jeg skal dertil sige, at med Hensyn til den Del af Statstilskuddet, som fordeles til Kommunerne efter Lovens § 6, er der af Ministeriet truffet Foranstaltninger til, at der i Juli Maaned kunde anvises Forskud til de Kommuner, der gav deres Indberetninger rettidigt. De Kommuner, som ikke har indgivet dem rettidigt i Henhold til de Bestemmelser, der er trufne, har faaet Tilskuddet i Løbet af Efteraaret. De har ikke kunnet faa det tidligere, da de er kommet for sent med deres Indberetninger. Med Hensyn til Statstilskuddet ifølge Lovens § 12, den halve Million Kroner, som skal fordeles efter de Regler, vi kalder de „Sandbækske“, skulde Indberetningerne være inde hos Ministeriet til 1. Juli 1916. Men det har vist sig, at Amtene og Kommunerne ikke har kunnet overholde denne Frist. Enten maatte man da forlænge Fristen meget betydeligt eller i høj Grad renoncere paa Opgivelsernes Nøjagtighed. Man har anset det for rigtigt at bygge paa de nøjagtigst mulige Opgivelser, og derfor maatte man udsætte Anvisningen. Der mangler endnu Indberetning fra eet Amt; dette er for nogen Tid siden mindet om at indsende Opgørelse senest 1. November, og Anvisningen vil derefter formentlig kunne finde Sted i Begyndelsen af Januar, maaske i Slutningen af December. Jeg skal for ikke at trætte Tinget tilstille det ærede Medlem en mere detailleret Fremstilling af dette Forhold. Det ærede Medlem vil deraf se, at Betalingen af Forskud er fremmet med saa stor Hastighed, som Indsamlingen af det fornødne Materiale fra de mange Sogneraad og Byraad paa nogen Maade har tilstedet.

Det ærede Medlem fra Valby (N. P. Nielsen) ankede over, at de to Kommuner